יום **ה'**, **י"ט** ב**סיון** תשס"ב (**30** ב**מאי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בימים שלאחר הנצחון המדהים בנס(מלחמת) ששת הימים בשנת תשכ"ז (1967-5727), הושמעו דעות שונות לגבי עתידם של שטחי יש"ע והגולן. **דעה אחת הביע מנחם בגין** – באותם הימים שר בממשלת אחדות – היום, ב-**י"ט** ב**סיון**:

"השר מנחם בגין הכריז ... כי אסור להחזיר (?) את השטחים שכבש (?) צה"ל במלחמה. 'איננו מעלים על דעתנו ועל דל שפתותינו שעצל אחד מאזרחנו, אשר ניתנה לאבות אבותינו לנצח נצחים, ייאסר לשלטון נוכרי כלשהו'."

ולעומתו, יומיים לאחר מכן, ב-**כ"א** ב**סיון**:

"שר הפטחון, משה דיין, קרא להחזיק בשטחים כל עוד לא ייערכו הסכמי שלום עם מדינות ערב. ישראל תמשיק להחזיק בשטחים בציפורניים עד שפכינו יציאו להכרה שיש לכרות אתנו שלום."

באותו יום של י"ט בסיון תשכ"ז, **עשרות משפחות** ערביות מהעיר העתיקה בירושלים, **שהתגוררו בצמוד לכותל המערבי** ובבתי הכנסיות היהודיים, **פונו מבתיהם** ע"י הממשל הצבאי ושוכנו בכפרים הערביים באזור – כגון שילוח – וגם בחברון. הפינוי התבצע לעיני עתונים מהארץ ומחו"ל. באותם הכפרים, הפקיע הממשל מאות דירות פנויות ונטושות. מיד לאחר הפינוי הגיעו דחפורים וחשפו לכל אורכו את הכותל המערבי, שבמשך מאות שנים נבנו בצמוד לו עשרות בתים ומבנים. תוך זמן קצר, פונו עוד עשרות מבנים מהאזור.

בשנת תשכ"ז(1967-5727), **הכנֶסֶת קבלה** היום "**חוקי הסמכה**" המאפשרים סיפוח שטחים מארץ ישראל למדינה: השטח הראשון – מזרח ירושלים. למחרת, ביום כ' בסיון, הממשלה פרסמה צו המכליל את מזרח ירושלים בשטח השיפוט העירוני של העיר. **ירושלים כולה אוחדה** בראשותו של טדי קולק. [ישראל 50 / ספר המאה]

***

מחר, **כ'** ב**סיון**, 20 שנה לנפילתם בשבי שלושה חיילי צה"ל בקרב על סולטאן יעקוב בלבנון – **זכריה באומל**, **צבי פלדמן**, **ויהודה כ"ץ**. "יהי רצון ... שהמקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרווחה, ומאפילה לאורה, ומשעבוד לגאולה, השתא בעגלא ובזמן קריב."

***

השבת – פרשת "שלח-לך" [במדבר י"ג 1 – ט"ו 41] – **"וידבר ה' אל משה לאמור. שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען אשר אני נותן לבני ישראל ... וישלח אותם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אליהם: עלו זה בנגב ועליתם את ההר. וראיתם את הארץ מה היא ואת העם היושב עליה החזק הוא [אם] הרפה, המעט הוא אם רב...."** כאשר חזרו, **"והאנשים אשר עלו עמו אמרו: לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו** [=מאיתנו]. **ויוציאו דיבת הארץ אשר תרו אותה אל בני ישראל..."** ולעומתם, **"ויהס כלב** [שעלה איתם] **את העם ... ויאמר עלה נעלה וירשנו אותה כי יכול נוכל לה."** [במדבר י"ג] אומר 'בעל המשך חכמה', עיקר פחדם של ישראל נבע מזה ששמעו את נבואתם של אלדד ומידד במחנה [עליה קראנו בפר' "בהעלותך" בשבת שעברה] כי "משה מת [=ימות], יהושע מכניס [אותנו לארץ-ישראל], ונפל רוחם בקרבם. כיצד יוכלו להתגבר על ענקים וערים בצורות כאלה בלעדי משה. הסביר להם כלב כי טעות היא בידיהם ביחסם את כל המופתים למשה. אדרבה, בני ישראל עצמם חוננו בכוחות כבירים, שיהיו ראויים לנסים הללו; כך שגדולתו של משה נובעת מקדושתם הם ("כל זמן שהיו ישראל כנזופין במדבר [עקב חטא המרגלים] לא נתייחד הדיבור עם משה" – ה' לא דיבר עם משה רבינו.) זהו איפוא פשוטם של דברים: "ויהס כלב את העם אל משה..." – היסה כלב את העם, שתולים היו ומייחסים הכל אל משה... [מעינה של תורה]

כניסת השבת (ב"ש): 19^{16}

צאת השבת (ב"ש): 20^{15}

יום נעים ושמח ושבת שלום!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.